

5. КОНГРЕС НЕУРОЛОГИЈЕ И ПСИХИЈАТРИЈЕ РАЗВОЈНОГ ДОБА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ

СА ИНОСТРАНИМ УЧЕШЋЕМ

21-23. април 2005.

Београд, Србија и Црна Гора

ЗБОРНИК РАДОВА И САЖЕТАКА

Организатор

Клиника за неурологију и психијатрију
за децу и омладину

Под покровитељством

Министарство здравља
Републике Србије

Медицински факултет
Универзитета у Београду

Српско
лекарско друштво

pojavi u nepravilnim vremenskim periodima. Neprimereni su stvarnim potrebama organizma. Dete ima potrebu da tikove ponovi. Napetost se povećava sprečavanjem istih a izvršenjem napetost se smanjuje.

Tikovi mogu biti izazvani različitim događajima: strah, telesna kazna, zarazna oboljenja, medicinski postupci. Tikovi mogu zahvatati sve delove tela najčešći su tikovi: lica, glave i vrata.

Nekoliko teorija objašnjava uzrok i način nastajanja tikova: Teorije o ORGANSKOM poreklu tikova, teorije o PSIHIČKOM poreklu tikova, teorije o PSIHO MOTORNOM poreklu tikova, ostale /teorije učenja/.

Globalno ih treba razlikovati od nevoljnih HOREATICNIH pokreta/nastaju oštećenjem strijatuma/ i ATETOZNIH pokreta/lezijske paralizacije a ponekad i celog strijatuma/.

Bez razlike kojeg su porekla tikovi, ovakva deca su uključena u reedukativni tretman u toku pohađanja specijalne osnovne škole. Kako osnovu ovoj poremećajima čini neuskladenost između funkcija nervno- misicne strukture i osećajne usmerenosti deteta sa jedne strane i spoljne sredine sa druge strane, odabirom adekvatnih psihomotornih vežbi: relaksacija, ritmičke vežbe, vežbe diferencijacije pokreta, muskulature lica, kontrola impulsivnosti, ujednačavanje tonusa i osamostaljivanje pokreta pokušavamo da tikove kroz takve smanjimo po intenzitetu i mestu javljanja.

Ciljano se ide na snižavanje podražljivosti nervno- misicnih struktura CNS-a. Ovladavanje određenim pokretom, kombinacijom pokreta do automatizovanog ponavljanja. Pri ucvrscenju automatizovanog pokreta, zadaje se novi model vežbi da bi se razgradio predhodni a razvio novi. Tako se razbijaju sheme stereotipnosti.

PEAK ACHIEVEMENT TRAINER – NEW FORM OF NEUROBIOFEEDBACK

A. Demerdžieva, T. Zorčec, I. Krsteva
University Pediatric Clinic – Skopje, - ICEIM – Macedonian Academy of Science and Art

The purpose of this poster presentation is to introduce the Peak Achievement Trainer as a kind of neurobiofeedback training. Biofeedback is the use of instrumentation to mirror psychophysiological process of which the individual is not normally aware and which may be brought under voluntary control.

The University Hospital Pediatric Clinic – Skopje, Department of psychophysiology, already has had nine years working experience with various kinds of biofeedback. This year the application of Peak Achievement Trainer has started.

The way we pay attention to the experiences of our lives is the basis of our happiness and distress. PAT teaches how to concentrate and to reach goals separately and then combines them into a cycle. It develops the ability to pay attention to how we pay attention.

It's usage is in training adults, as well as children.

In adults PAT helps improving the working habits, the ability to listen with attention, to reduce the stress and its consequences and finally gives the opportunity for promotion and higher salary.

In school children PAT enables the improvement of attention during the school class, improvement of the grades, more free time for playing, reduces the stress and impulsive and unwanted behavior.

KARAKTERISTIKE PORODICA ZAVISNIKA OD DROGA

S. Alcaz, G. Popadić
Zavod za bolesti zavisnosti, Beograd

Savremeni pristup bolestima na zavisnosti fokus posmatranja i terapije pomera sa pojedinca na kompletnu porodicu. Simptomatsko ponašanje jednog člana, i identifikovanog pacijenta, znak je disfunkcije celog porodičnog sistema. Porodična dinamika doprinosi kako javljanju tako i održavanju simptoma.

Posmatrali smo porodice pacijenata lečenih u Dnevnoj bolnici Zavoda za bolesti zavisnosti tokom osmogodišnjeg perioda. Porodice naših pacijenata su dijagnostikovane kao disfunkcionalne. Ove porodice su ponavljale maladaptivne obrasce funkcionisanja kako kroz životne cikluse, tako i kroz više generacija.

Analiza genograma je ukazala da je problem zavisnosti često postojao kroz više generacija. U najvećem broju slučajeva kod očeva je bio prisutan alkoholizam, dok su majke često ispoljavale neurotske simptome. Međutim, poslednjih godina sve češće se kod majki pacijenata dijagnosticuje zloupotreba ili zavisnost od benzodijazepina ili alkohola. I majke i očevi naših pacijenata su, takođe, poticali iz porodice u kojima je bio prisutan alkoholizam, najčešće oca.

Disfunkcionalnost ovih porodica je posebno uočena u oblasti komunikacija, kako na nivou subsistema, tako i na nivou cele porodice. Komunikacijska disfunkcionalnost često je poticala od samog početka zajedničkog življenja i provlačila se i nadograđivala kroz sve životne cikluse porodice. Najčešće se radilo o nedovoljnom komuniciranju (posebno u roditeljskoj dijadi), kao i o komunikaciji kroz konflikt, ali sa nejasnim i duplim porukama.

Postojao je značajan raspon u emocionalnom angažovanju roditelja - dok je jedan roditelj bio emocionalno distanciran (obično otac), drugi je bio u simpatičkoj vezi sa detetom (obično majka). Tenzija je bila hronično povišena, a anksioznost stalno prisutna, naročito u roditeljskoj dijadi. U ovim porodicama anksioznost se redukovala i kontrolisala ponovljenim maladaptivnim obrascima ponašanja u vidu zloupotrebe supstanci.

Hijerarhijska organizacija porodice je bila poremećena; postojala je inverzija i konfuzija porodičnih uloga, a granice između subsistema su bile nejasne i zapletene. Vaspitni stilovi roditelja su bili neujednačeni; tipično je majka bila popustljiva, a otac autoritaran.